

Рада Європи

ООН

ЮНЕСКО

Співпраця з міжнародними організаціями в напрямку розвитку громади

ВООЗ

СНД

Європейський банк

МОП

ОБСЄ

СОТ

Співпраця України з міжнародними організаціями.

Україна бере активну участь у формуванні політичних умов на міжнародній арені тим, що є членом багатьох впливових міжнародних організацій, в межах яких вона провадить активну роботу, яка, до того ж, віддзеркалює не лише загальні, а й національні інтереси нашої держави

Для сучасних міжнародних організацій визначальною рисою є подальше розширення їх компетенцій та ускладнення структури. Нині загальна кількість таких організацій наближається до 5 тисяч, з яких понад 400 - міждержавні. Тому можна із впевненістю говорити про світову систему міжнародних організацій, в центрі якої, безперечно, перебуває ООН.

На сьогодні Україна - повноцінний член світової спільноти, чого не можна сказати про не таке вже й далеке минуле. Здобуття Україною державної незалежності поряд з багатьма іншими питаннями висунуло цілу низку проблем у сфері міжнародних відносин. Це і вироблення власної позиції, стилю та навичок у відносинах із зовнішнім світом, це і новий, самостійний тип взаємин з державами колишнього СРСР, так званим "близьким зарубіжжям", це, з рештою включення України в інтеграційні процеси, які розгорнулися серед розвинутих країн Європи.

Суверенність держави, окрім іншого, означає самостійність її зовнішньої політики. Набуття Україною ознак повноцінно розвинутої держави, суб'єкта міжнародних відносин відбувається за досить складних, суперечливих і певною мірою унікальних умов. Україна виступає рівноправним учасником міжнародного спілкування, активно сприяє зміцненню загального миру і міжнародної безпеки, бере участь у загальноєвропейському процесі та в європейських структурах".

Нині Україна є членом більш ніж 40 як міждержавних, так і неурядових міжнародних організацій.

РОЗВИТОК ГРОМАДИ

Громада – група людей, що об'єднана сталими взаєминами з метою покращення себе та світу, в якому вони живуть.

Види громад: сільська; сусідська; громади з особливими потребами (наприклад, громада людей з вадами зору); громади, що мають спільне етичне та культурне походження; громади, що мають спільне переконання або спільні інтереси.

Структура громади:

- серце - пересічні люди, які взяли на себе обов'язок працювати разом над поліпшенням громади;

- люди і організації, які працюють з "серцем" і з волонтерськими групами щоб стимулювати і підтримувати процеси розвитку громади;

- регіональні загальнодержавні владні структури, які створюють позитивне або негативне середовище для процесів розвитку громади;

- міжнародні сили та зовнішні умови, що впливають на розвиток громадянського суспільства.

Зв'язок між розвитком громади та розвитком громадянського суспільства.

Сталість громади – її здатність виконувати свої функції ефективно, результативно, впродовж тривалого часу.

Критерії сталості та їх характеристика критеріїв :

- ✓ **Здорова та диверсифікована економіка**, що адаптується до змін, забезпечує економічний добробут мешканців. Наявність різноманітних бізнесових установ, безпечних для довкілля. Бізнес забезпечує освіту задля пристосування до майбутніх потреб, надає робочі місця та надає працівникам можливість мати право голосу у вирішенні цих питань.

- ✓ **Екологічна безпека.** Збереження природних функцій, ландшафту, природних ресурсів. Стала громада знаходиться у гармонії з природними системами шляхом зменшення та переробки відходів з метою їх нешкідливої утилізації.

- ✓ **Соціальна справедливість та добробут.** Підтримка прагнення людей до добробуту, безпеки. Забезпеченість товарами та послугами. Збереження різноманітних соціальних та культурних систем та уникнення соціальної напруги завдяки справедливому розподілу коштів та пільг.

✓ **Залучення громадян та відповідальність.**

Залучення громадян до досягнення консенсусу, громадянської відповідальності.

✓ **Інституційна ефективність.** Вплив бізнесових установ, різноманітних групи представників громади, засобів масової інформації та пересічних громадян на процес управління через участь у ньому.

✓ **Культурна життєздатність.** Використання громадою різноманітних установ та заходів задля збереження та збагачення своєї культурної спадщини.

✓ **Розвиток громади як шлях до розв'язання людських проблем,** який допомагає групам людей налагодити стосунки на основі довіри, співпраці.

✓ **Процес змін людських систем, його основні аспекти:**

фундаментальна модель, критична маса, взаємозв'язок, створення позитивної

альтернативи, конфлікт. Використання цих аспектів для підтримки розвитку громади.

Активна громада – запорука місцевого розвитку

Якість життя людей у будь-якій країні визначається і загальною ситуацією в країні, і рівнем розвитку тієї конкретної місцевості, де людина проживає. Місцевий розвиток залежить від рішень і дій влади на центральному рівні, але ключову роль відіграють саме основні зацікавлені сторони місцевих громад: органи місцевого самоврядування, місцевий бізнес і суспільство, тобто люди, які належать до цих місцевих громад.

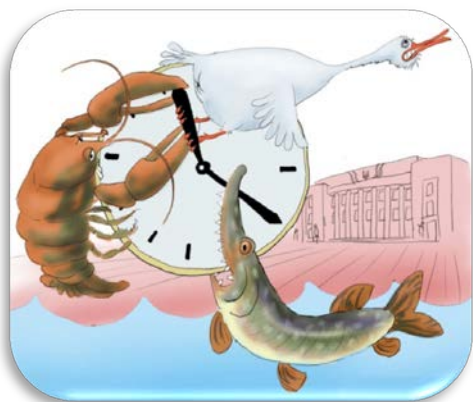

Досвід розвинених країн з найвищим рівнем якості життя найширших верств населення однозначно свідчить про те, що місцевий розвиток потребує активної участі та співпраці всіх трьох секторів. Активна громада, яка бере безпосередню участь і в прийнятті рішень щодо основних питань місцевого розвитку, і в реалізації суспільно важливих

проектів та ініціатив, – запорука успішного розвитку на місцях, справжньої щоденної демократії, свідомого громадянського суспільства.

У більшості місцевих громад України питання місцевого значення вирішуються незадовільно, а якість і доступність публічних послуг, що надаються на місцевому рівні, викликають невдоволення споживачів. Рівень розвитку та якість життя в різних регіонах і населених пунктах дуже неоднорідний, не тільки якість, а й кількість ключових публічних послуг часто

недостатні. Це поєднується із занепадом матеріальної інфраструктури, що залишилася в спадок з радянських часів, особливо об'єктів соціального призначення. Хоча наразі у малих містах і селах проживає близько 60% населення країни, у багатьох малих місцевих громадах переважають негативні демографічні тенденції. Активна частина населення мігрує в більші міста, у розвиненіші регіони та навіть інші країни. Основна причина – відсутність у людей змоги задовольнити свої потреби, недоступність або низька якість базових публічних послуг, брак достатніх і різноманітних джерел доходів, відсутність соціальної інфраструктури, а також перспектив поліпшення ситуації.

За таких умов мешканці багатьох місцевих громад України розуміють, що лише чекати поліпшення ситуації і від центральної, і від місцевої влади марно і зайняли активну позицію у вирішенні спільних питань через самоорганізацію та співпрацю з іншими секторами, зокрема місцевою владою та бізнесом. Підґрунтям для таких процесів стали історичні традиції, обмін досвідом усередині країни та з громадами й регіонами інших країн. Велику роль у підтримці та поширенні такої активізації громад зіграли проекти міжнародної технічної допомоги.

Найчастіше таке об'єднання та самоорганізація відбуваються навколо ідей щодо реабілітації або створення об'єктів місцевого значення, які відповідають потребам

більшості членів громади, наприклад ремонт місцевої поліклініки чи даху на багатоквартирному будинку, встановлення метало-пластикових вікон у дитячому садку, будівництво водопроводу тощо. Ініціативною групою у громаді створюється організація, яка залучає більшість членів громади до визначення пріоритету, розробляє проект, збирає та залучає кошти, використовує їх на придбання потрібних для реалізації проекту товарів, послуг і робіт, займається утриманням об'єкта надалі самостійно або разом з партнерами. Частину витрат бере на себе громада, члени громади також виконують принаймні частину робіт.

Таким чином завдяки спільним діям не дуже заможні громади можуть досягти суттєвого поліпшення ситуації з наданням тих чи інших видів послуг та якості їхнього життя загалом. У членів таких громад якісно змінюється ставлення і до власного життя та перспектив, і до інших членів громади, місцевої влади, бізнесу, міжнародних та інших партнерів. Це однозначно свідчить на користь того, що влада на всіх рівнях в Україні має сприяти цим процесам.

ПРООН в Україні

Програма розвитку ООН (ПРООН) є глобальною мережею ООН в галузі розвитку, організацією яка виступає за позитивні зміни та надає країнам доступ до джерел знань, досвіду та ресурсів задля допомоги людям в усьому світі будувати краще життя.

ПРООН співпрацює з 166 країнами світу, допомагаючи їм знаходити власні шляхи розв'язання глобальних та національних проблем в галузі розвитку. Покращуючи свої власні можливості, вони мають

змогу використовувати досвід та знання співробітників ПРООН та широкого кола наших партнерів.

Світові лідери зобов'язалися виконати Цілі Тисячоліття в галузі розвитку, включно із такою всеохоплюючою ціллю як скорочення бідності вдвічі до 2015 року. Мережа ПРООН координує та допомагає країнам об'єднувати глобальні та національні зусилля, які спрямовуються задля досягнення означених Цілей. Ми зосереджуємося на допомозі країнам спільно виробити та поділитися рішеннями щодо проблем в таких сферах діяльності:

- Демократичне врядування
- Подолання бідності
- Запобігання кризи та її подолання
- Енергетика та навколишнє природне середовище
- ВІЛ/СНІД

ПРООН допомагає країнам, що розвиваються, отримувати та використовувати технічну допомогу ефективно. У всіх видах діяльності ПРООН виступає на захист прав людини та створення рівних соціальних можливостей для жінок та чоловіків.

ПРООН та Україна: Співробітництво

У березні 2011 року Система Організації Об'єднаних

Націй в Україна та уряд України підписали Рамкову програму допомоги для України, яка була розроблена на базі недавнього Звіту щодо загальної оцінки потреб країни. Згідно із визначеною стратегією допомоги, агенції ООН разом з Урядом України координуватимуть свої

програми/проекти, розроблятимуть об'єднані ініціативи та плани на 2012-2016 роки.

В цей період, ПРООН разом з іншими агенціями ООН, які представлені в Україні, приділяють особливу увагу чотирьом основним сферам:

1. стале економічне зростання і подолання бідності;
2. соціальний розвиток;
3. врядування та управління;
4. навколишнє середовище та зміна клімату.

У серпні 2006 року Уряд України та Програма розвитку ООН (ПРООН) в Україні підписали новий План дій ПРООН в

Україні на 2006-2010 роки, дію якого було продовжено на 2011 рік.

Цей План дій є колективною, логічною та всеохоплюючою відповіддю на пріоритети національного розвитку. Документ також поглиблює наші взаємні домовленості та співпрацю, метою яких є реалізація Декларації тисячоліття, Цілей розвитку тисячоліття та конвенцій ООН, що їх зобов'язалися виконувати Уряд України та ПРООН.

Крім того, він визначає низку конкретних заходів з метою покращення умов життя на загальнонаціональному рівні.

УКРАЇНА-ЮНЕСКО

Україна є членом ЮНЕСКО (Організації Об'єднаних націй з питань освіти, науки і культури) з 12 травня 1954 року. Постійне представництво нашої держави при ЮНЕСКО функціонує з грудня 1962 року у Парижі. Координацію діяльності національних інституцій, яка пов'язана з участю України в ЮНЕСКО, здійснює міжвідомча

Комісія у справах ЮНЕСКО, яку було створено у 1956 році, а у листопаді 1995 року Указом Президента України реорганізовано в Національну.

За 55 років співпраці з Організацією Україна накопичила значний досвід багатостороннього міжнародного гуманітарного співробітництва. Вона була ініціатором створення багатьох міжнародних програм і проектів. Зокрема, свого часу, ми запропонували розгорнути масову міжнародну кампанію з усунення неписьменності, яка набула широкого визнання і лягла в основу багаторічної програмної діяльності ЮНЕСКО.

Україна висунула також пропозицію про використання засобів інформації з метою зміцнення миру, недопущення пропаганди війни, насильства і ненависті між народами. Вона ж була і серед ініціаторів розробки Декларації про раси і расові забобони, започаткування проектів стосовно ролі ЮНЕСКО у

встановленні нового міжнародного економічного порядку, вивчення та поширення слов'янських культур тощо.

На 27-й сесії Генеральної конференції ЮНЕСКО (1993 року) Україна виступила з ініціативою розробки "Програми культури миру". Ця ініціатива лягла в основу переорієнтації діяльності ЮНЕСКО в напрямку зміцнення її етичної місії та ролі у формуванні психології миру, клімату довіри і толерантності.

На даний час Україна є членом Виконавчої ради Міжурядової океанографічної комісії (МОК), Міжурядового комітету Міжурядової програми з інформатики (МПІ) та Міжурядової ради Міжнародної гідрологічної програми (МГП). На сьогодні в Україні також створена мережа наукових та культурно-освітніх осередків, що забезпечують участь в програмній діяльності ЮНЕСКО. Для реалізації довгострокових міжнародних наукових програм діють національні комітети та центри з таких програм, як "Людина і біосфера", геологічної кореляції, науково-технічної інформації, інформатики, біоетики, гідрологічної програми, Міжурядової океанографічної комісії.

У вузах України сьогодні функціонують 10 кафедр ЮНЕСКО в галузях лінгвістики, філософії людського спілкування, застосування інформаційних та комунікаційних

технологій в освіті, екології техногенних регіонів, кріобіології, клітинної і молекулярної нейробіології, прав людини і демократії, екологічно чистих технологій.

Ще у 1971 році Україна приєдналася до проекту

асоційованих шкіл ЮНЕСКО. Зараз їх налічується близько тридцяти. З листопада 1990 року у нас діє Українська асоціація клубів ЮНЕСКО, яка об'єднує біля 50 таких клубів, в основному студентської молоді.

Слід також зазначити, що Україна є членом 11-ти міжнародних конвенцій ЮНЕСКО. Її участь у програмній діяльності ЮНЕСКО, дає змогу вітчизняним фахівцям виконувати різного роду проекти у сфері нашої компетенції, отримувати стипендії, гранти, обладнання, науково-технічну інформацію, консультативну допомогу та забезпечення за рахунок Організації, брати участь у міжнародних заходах.

Неабияке значення як в плані поширення інформації про Україну, так і поглиблення міжнародного співробітництва та інтеграції має внесення історико-архітектурних об'єктів України до Списку всесвітньої спадщини людства (архітектурний ансамбль "Софія Київська", Києво-Печерська Лавра, історичний центр Львова), а також занесення українських біосферних заповідників до Всесвітньої мережі ЮНЕСКО ("Чорноморський", "Асканія-Нова", "Карпатський", "Дельта Дунаю").

Співпраця України з ЮНЕСКО сприяє розвитку міжнародного гуманітарного співробітництва українських інституцій, а відтак, зміцненню національного інтелектуального потенціалу та його інтеграції в регіональні та світові науково-технічні і культурно-освітні процеси.

Перспективи співробітництва України з РЄ:

· подальша участь у реалізації програм співробітництва РЄ з державами Центральної та Східної Європи. Широке використання потенціалу РЄ має сприяти процесу

реформування правової системи України;

· продовження роботи органів державної влади України, спрямованої на вивчення доцільності участі України в міжнародно-правових договорах РЄ, не передбачених Висновком ПА РЄ N 190 (1995);

· залучення українських фахівців та науковців у якості експертів РЄ до розробки та реалізації заходів, здійснюваних у рамках згаданих програм співробітництва РЄ;

· значна активізація участі представників України у робочих органах Комітету міністрів РЄ, діяльність яких пов'язана з розробкою нових міжнародно-правових документів та спільних програм співробітництва, механізмів їх імплементації, системи моніторингу за виконанням державами положень конвенцій РЄ, виробленням рекомендацій країнам-членам РЄ з різного кола питань тощо. Участь представників України в робочих органах Комітету міністрів РЄ розглядається як суттєвий елемент належного забезпечення інтересів нашої держави у цій організації.

ДЖЕРЕЛА:

1. Співпраця України з міжнародними економічними та політичними організаціями. Реферат :
<http://ru.osvita.ua/vnz/reports/politolog/15055/>
2. Розвиток громади: <http://www.lacenter.org.ua/2011-02-14-11-24-55/72-2010-04-15-08-57-20.html>
3. Місцевий розвиток, орієнтований на громаду: умови та перешкоди:
http://cba.org.ua/one/images/stories/documents/CBA_publications/CBA_UKR.pdf
4. ПРООН в Україні: <http://www.undp.org.ua/ua/about-undp>
5. Україна-ЮНЕСКО:
<http://diaspora.ukrinform.ua/news-45.html>
6. Україна-РС: <http://diaspora.ukrinform.ua/news-42.html>

